

പ്രസംഗം

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

സർദാർ, കെ. എം. പണിക്കർ

ബി. വി. ബുക്സ്റ്റീപ്പോ & പ്രിൻറിംഗ് വർക്ക്സ്

തിരുവനന്തപുരം

[വില അഞ്ചു രൂപ]

ഭൂപ്രസംഗം.

മ

ചിത്തത്തിങ്കൽ പ്രണയമതുലം

ചേർന്നിടം കാന്തയേ വി.

തൃത്തൽപ്പാടാൽ കൃശിത നന്ദനാം

തൽപ്രിയൻ സാധുശീലൻ

മുൻമുഖത്തിൽ കരിനവിയീയാൽ

വാണപോൽ രാജകാശ്യം

ബലപ്പെട്ടൊട്ടധികരിവസം

“പതിയാലാ” പുരത്തിൽ.

ഭൂപസന്ദേശം

൨

താവുന്നോരാവിരഹകദന-

ത്തീയുതൻ ചൂടുമൂലം

വേവുന്നോരാഹൃദയമലർത്തൻ

ധൂമമാം വീഴ്ന്നിനാലേ

ഭാവം മാറി, ചെറുതുസുഖമി-

ല്ലാതെ തൻ നിഷ്ഠുവിട്ട-

പ്പാവും വാണു ദിവസഗണനാ-

വൃത്തിയിൽ ശ്രദ്ധയോടെ.

൩

അപ്പോൾ വന്നാനചിയെതിരി-

ല്ലാതെവിപ്രാതിചേരും

നൽഭൂപാലാസ്ഥയമകടമ-

‘പ്പട്ടിയാലേ’ ളുമിത്രം

ഉൾപ്പൂവിങ്കൽ കരുണപരമി-

നാശിതന്മാരിലുജ്ജ്വൽ

കപ്പാന്നാഗ്നി പ്രതിമ നരികൾ-

കുന്നതൻ രാജപത്രൻ.

കേരവിപ്പെട്ടുള്ളൊരു നൃപതിയാൽ,-
 തൻ സുതോദപാഹമോതാൻ
 ശ്രീവഞ്ചികുലാധവന്റെ മറ്റൊരു സ-
 നിധാനത്തിലേയ്ക്കായ്
 ആവിമോദാലുചിത തിരുമുൽ-
 കാഴ്ചയോടപ്പൊഴേതാൻ
 പോവാനായിതപരയൊടു പര-
 ണ്തന്നയച്ചുള്ള ദൂതൻ.

കണ്ടപ്പോൾ തന്നടിമലർ പണി-
 ണ്തരുമദൃഢഭാരാൽ
 കണ്ഠതപം പൂണ്ടൊരു മുഖമമ-
 ങ്ഗാശ്രവാലീർനാക്കി
 പണ്ടേ തന്നോടവൻ വളരും
 സ്നേഹമോർത്തീവിധത്തിൽ
 വേണ്ടുംപോലേവിരഹി, നിജമാം
 കാൽമോതാൻമുതുന്നൻ.

ഭൂപസന്ദേശം

൬

ആകല്പം നീ നരവര, ജയി-

ജ്വാലമുക്താമപണ്യ-

ശ്ലോകശ്രീമൻ, തവ നിഴൽ കര-

ഞ്ഞിട്ട കാണാതവണ്ണം

ആകുംപോലേ, ചെറുതൊരു സന്ധ്യ-

ത്തിനായ് നിന്നൊടിപ്പോൾ

ശോകജ്വാലയ്ക്കിരപ്പെടുമിവൻ

പാരമത്വിച്ചിടുന്നു.

൭

ദൃഷ്ടാലത്താൽ പ്രിയയെ വളരെക്കാ-

ലമായ് വേർപിരിഞ്ഞീ

ശുഷ്കാത്മാ ഞാൻ വിശതശരണൻ

കഷ്ടമയ്യോ വസിപ്പു

ഉൾക്കാമ്പിങ്കൽ പെരിയ വിരമ-

ക്ലേശചിന്താഭരത്തിൻ

തിങ്കാൽ മററിന്നൊരു വിധവിചാ-

രത്തിനും ഞാനുഗതൻ.

വു ,

എൻകാൽ താനിതുവിധമിരു

നീടവേ ബാലയാമാ-

മാൻകണ്ണാൾ തൻ കഥയതു നിന-

യ്ക്കാനമിന്നാവതല്ല

മംഗല്യാബ്ധേ, കരൾകരിയുമാ-

വിപ്രയോഗാശിമൂലം

മക്കളും ചിത്തസ്ഥിതിയൊടവരും വാ-

ഴുന്നതിന്നോത്തിടാമോ?

ൻ

ചോകുന്നല്ലോ പ്രിയസഖവോൻ.

വഞ്ചിരാജ്യംവരെബ്ഭൂ-

പാകാരാതിഷ്ടയ തിരുമുൽ-

ക്കാഴ്ചയും കൊണ്ടവേഗം

പാകംചോലേ മദയിതയാൾ-

ക്കെന്റെ സന്ദേശമല്ലോ-

ളേകാനാ തേ തരമതുവഴി-

ക്കണ്ടി സാധിക്കുമല്ലോ.

ഭൂപസന്ദേശം

൧൦

അങ്ങോട്ട്, കേരവിപ്പെടുമൊരു മഹാ-

രാജവാശത്തിലുള്ളാ-

രാശം, പോകുന്നതുമൊരു മഹാ-

രാജകാർത്തിനായി

തംഗശ്രീമൻ, ചെരത്തിനിട-

യ്ക്കെൻറകാൽ വർഗ്ഗിപ്പാൻ

ചങ്ങാതിത്തം കരുതിയിവനോ-

തന്നതമ്പിൽ ക്ഷമിക്ക

൧൧

ഭരതും ലോകേശ്വരനുള്ളമയിൽ

പാണ്ഡവക്കായ് നടത്തി,

രണ്ടൻ ബാണാസുരവസതിയിൽ

കാത്തുകെട്ടിക്കിടന്നു,

അത്ഥിച്ചീടും കഴുകിനിരയായ്

ഭേദമോഷലനേകീ;

ഭക്തന്മാക്കായ് ഭൂതകന്ദശം

ഭേദവും സേവചെയ്തോൻ.

൧൨

സേവിപ്പോരെസ്സുകലവുമുപേക്ഷിച്ചു
 സംരക്ഷിച്ചെടുത്തു
 കേൾവിപ്പെട്ടുള്ളൊരു തവകലം ശ്രേയ-
 “റാട്ടോറ”വാശേ;
 സ്നേഹിപ്പോരോടതിലുമധികംവേണ്ട-
 തല്ലേ? മനസ്സിൽ-
 മോഹത്താൽ ഞാൻ പറവതു ഗുപതേയ്യ!
 തളാവതാണോ.

൧൩

എന്നോടങ്ങയ്ക്കിയലുമലിവു,
 ജ്യേഷ്ഠനും രാജവർത്തൻ
 എന്നായ് കാട്ടും തിരുവുളവുമി-
 ന്നോർത്ത വാത്സല്യബദ്ധ്യം
 മന്നോർമുഖേ! പെരിയവിരഹ-
 ക്ലേശമാണീടുമോമൽ-
 കന്നൽക്കണ്ണാൾ മരുവുമിടമിന്നൊ-
 ന്ന നീ പോയ് വരേണം.

ഭൂപസങ്കേതം

൧൪

പോകാൻ ഉളവാഴിമുഴുവനാ

ചൊല്ലവൻ, പിന്നെ യാത്രാ-
സൗകര്യത്തിന്നവിടവിടെവേ-

ണ്ടെന്നാരേപ്പാടുമെല്ലാം
പാകംപോലേ പലപതുപരി-

ഷ്കാരമില്ലാളിരികെ,
ദേഹശ്ലേശം വഴിയിലുളവാകാൻ
കണക്കില്ലയല്ലോ.

൧൫

മുന്നേപോയിജവമെടുവോൻ

പട്ടിയാലേശനാം ഭൂ-
വിണ്ണാർന്നാഥന്റെ പദയുഗം
ഭൂപിയാത്രാനവാദം.

ധന്യാത്മാവേ! ഹിതമൊടുവരി-

ച്ചെന്റെ കായ്ക്കത്തെയോർത്തി-
ട്ടിന്നേതന്നെ പ്രിയസഖ! പുറ-
പ്പെട്ടുകൊള്ളേണമല്ലോ.

ഭൂപ്രസംഗം

എന്ന

എണ്ണിക്കൂടാതെത്താമര മഹിമ ചേ-

ന്നുള്ളതാവിശ്വരൂപം

കണ്ണിൽക്കാണിച്ചെവിടമരവി.-

ദേക്ഷണൻ പൂതമാക്കി

ധന്യം ഗീതാമൃതമെവിടെയാ-

ണൽഗമിച്ചുള്ളതാദ്യം

പുണ്യക്ഷേത്രം പരമതു വണ-

ങ്ങീടവേണ്ടുന്നതത്രേ.

എ

മോട്ടോർമാർക്കും സുഖമതുസഖേ

ദല്ലി'യോളംകഴപ്പം

കാട്ടാരേറും ഭൂതഗതി വര-

പ്പെട്ടനിൽ കാനിലേറി

വാട്ടംതട്ടാതടനടിഗമി-

ച്ചീടുകിൽ സ്വപ്നനോൽ

ശ്രേഷ്ഠി ചേന്നിടുമൊരു "കുരു-

ക്ഷേത്ര"മെത്താവതല്ലോ.

ഭൂപസന്ദേശം

ഫവ

വൈരികളുടെ പെരുങ്കമിടരോ -

ടെയ്ക്കുന്നരാജാലം

മാരിൽചേന്നു നലമൊട്ടാരു ച -

മട്ടികളിൽ ധരിച്ചും

സ്വരം ചോരാ ചിരിചൊരിയവേ

ജിജ്ഞാസിൻ തേർതെളിച്ചോൻ

താരാർമാതിൻ പതിയെ മനസ്സാ

തത്ര നീപൂജചെയ്തു.

ഫൻ

“പാതിപ്പത്ത”ന്നതിപുകളെഴും

ഭേദമോ ചാരെളല്ലോ

കാണാൻപോലാ ഇപവര!ഭവാ-

നസ്ഥലം ഭുവമേകാം

മാനംചേരും തവമഹിതരാം

പൂവ്വികളോഷ്വർ ഹിന്ദു-

സ്ഥാനം രക്ഷിച്ചുടിയിളകിടം

തെരുവട്ടം മരിച്ചു!

ഭൂപസന്ദേശം

൨൦

ഏതാനും നീവഴിയവിടെ നി-
ന്നനുപോകുന്നതായാൽ
സ്ഫീതാനന്ദം മനസി വിളയി-
ക്കുന്ന സുരഭാഗ്യാമോദേ-
ക്ഷോണീഭാഗേ സുരനഗരിതൽ-
മൊയ് വീണോരുമട്ടിൽ
കാണാം “ദല്ലി” നഗരമതുല-
ശ്രീയ്യം രാജധാനി.

൨൧

രാജിച്ചിടം തപനസുതയാം
ചാരുനീലാശ്വഹാര-
ശ്രീചേന്നീടം പുരിയതുപരം
വ്യാതിയാൻള്ളതത്രേ
പ്രാചീനേന്ത്യാപതികൾ സുരനാ-
ഥൻറെ ഗർവ്വം പിരിച്ചീ-
ഭൂപകുളം കാത്തവിടെ നിവസി-
ച്ചാരനേകം ശതാബ്ദം.

ഭൂപസന്ദേശം

൨൨

പാരം കീർത്തിപ്പെലിമവിതരം
ധർമ്മജൻ പണ്ടു പിന്നീ-
ടേറെസ്സു മൂഡു പദവികൾ നടി-
ച്ചുള്ള ഹിന്ദുക്കുതിരിശർ
വീരന്മാരാം യവനന്ദവര-
നാരുമിംഗ്ലീഷുകാരും
വാർസ്ട്രീപോലിവര പലരയും
വെച്ചുമാനി ചൂപോലും.

൨൩

പേരാളുന്ന കിരീടലതവര-
നാക്കെഴും വൻപ്രതാപം
നേരാതെല്ലായിടവുമിവിടം
ഹന്തഘോഷിച്ചിടുന്നു
വീരാഗ്രന്മാരുലകവർ വെടി-
ഞ്ഞിടിലും കീർത്തികൊണ്ടി-
പ്പാരിപ്പോഴും സുചിര സുരഭീ-
ഭൂതമാകുന്നുവല്ലോ.

ഭൂപസന്ദേശം

൨൪

ആകാശത്തെ ശിഖരനിരയാൽ

തൊട്ടിടം സന്ധയാലും

രാകാശഭൂപ്രതിഭേമുഖം

ജ്യോതിഷാരമ്യമായി

നീ കാണുമ്പോൾ പ്രിയസ്വ! മര-

ക്കൊല്ല തൻ കാന്തയെ വി-

ട്ടാകാംക്ഷാധിപ്രഥിതമതിയായ്-

വാഴുവോരെണ്ണയേതും.

൨൫

മല്ലപ്പുപോൽ കുളർമുളലമാം

മന്ദഹാസംപൊഴിച്ചും

വെല്ലത്തേപ്പോൽ മധുരിമയെഴും

വാക്കുകൊണ്ടാദരിച്ചും

മല്ലക്കണ്ണാൾ മണികളവിടെ സ്സ-

ത് കരിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചാൽ

കല്പാതമാവേ! മമ കഥ മര-

ന്നെന്നതോ വന്നിടൊല്ലേ.

ഭൂപ്രസംഗേശം

൨൬

ഇക്കാലത്താ യമുനയിലിട-
ജ്ഞി ലംഭസ്സുവാങ്ങി-
ട്ടൊക്കെക്കൊന്നാം മണൽനിരപരം-
ഭംഗിയായങ്ങുമിങ്ങും
ഉൾക്കൊണ്ടിടും സുഖമൊടുപുര-
-സ്ത്രീകൾ കാമോത്സവത്തിൽ
നീക്കം വസ്ത്രം ജഘനതടമൊ-
ട്ടൊട്ടു കാട്ടുന്നപോലെ.

൨൭

ചെപ്പെട്ടോരമലനഗരം ത-
ന്നിലോരോരിടത്താ-
യ ക്ഷത്രിയാണൊരു ബഹുലമാം
കാഴ്ചകണ്ടൊരുശേഷം
സ്വപ്നവും നീയവിടെ മെറി-
ശി'യ്ക്കുപോം വണ്ടിതന്നിൽ
മെച്ചംനോക്കിസ്സുസുഖമുപവേ-
ശിക്കണം സ്ഥാനമൊന്നിൽ..

ഭൂപ്രസംഗം

രവ്യ

ചെന്നൈത്തീടും മഹിതമേന്മരും

പട്ടണം വേഗമപ്പോൾ

നന്നായ് താണാണഗരമഭിവ-

ദിച്ചതാൻ പോയിടേണം

കണ്ണൻകാലിൽ തടവിയ പൊടി-

ച്ചാത്തുലാളിച്ചുമ്പാൽ-

പുണ്യത്താലിന്നവിടമലകിൽ

സർവ്വമാ ധന്യധന്യം.

രൻ

ഒട്ടേതാണ്ടിന്നൊരു ഘടികരീ

പാത്തിരുന്നാകിലപ്പോ-

ളെത്തും നന്നായ് ഗുണമഹിമയാ-

ലഗയാ "മാഗ്ര"തന്നിൽ

പുതുമീചക്രാധിപനിഹമൊൻ ച

ജഹാൻ താജ് മഹാൾ തീ-

ത്തുത്തംഗാധ്യം മന്യുണശിലയിൽ

സർവ്വമാത്തസ്വരൂപം.

ഭൂപസന്ദേശം

൩൦

ഓമൽക്കാന്താസ് മൃതിയെയുമിള-
ക്കം വേദിക്കാത്തതാം തൻ
പ്രേമത്തേയും ജഗതിനിലനി-
ത്തിട്ടുവാൻ തീർത്തസൗധം
കാണുമ്പോൾ നീ ഹൃപവര! കനി-
ഞ്ഞൊട്ടുകണ്ണിൻപൊഴിയും
ക്ഷോണിതത്തിൽ ദൃഢതരമതി-
പ്രേമമോ ദുഃഖകാരി.

൩൧

*പ്രേയാൻ ജായാചരമഗതിയാൽ-
ചിത്രമിച്ഛതെ കാന്താ-
സാധുജ്യത്തിൻ സ് മൃതിയൊടിച്ചുപോ-
ലാചരിക്കുന്നതോക്കിൽ
കായാപായം പ്രണയസുധതൻ
സേവയാൽ നീക്കിവാഴും
ജായാപ്തായാസ്വരഗീത മതിന്താ-
നെന്തുപോൽ വെന്തിടേണ്ടു?

രാജശ്രീ പി. കേ. നാരായണപിള്ള എഴുതിയെടുത്തു്

ഭൂപസന്ദേശം

൩൨

മാലേശാതെൻ പ്രിയസഖ! ഭവാ-

നായിടം വിട്ടുപിന്നെ

ക്കാലേ ചെന്നീടണമഴകെഴും

‘ഗോപാലീയർ’ ക്ഷോണിതനിൽ

ചാലേനമ്മിൽ പ്രണയമധികം

ചേൻ മന്ത്രിപ്രധാനൻ

§ ‘കൈലാസാഖ്യൻ’ സുഖമൊടവീടെ

ക്കാത്തുവാഴും ഭവാനെ.

൩൩

ഉൾത്താരികൽ പ്രിയമൊടഭിവാ-

ദ്യംകഴിച്ചെന്റെ കാൽ

സത്യംപോലങ്ങുവിലമറിയി-

പ്പിച്ചു വേണ്ടും വിധത്തിൽ

മുത്താഴത്തിന്നവിടെ നിവസി-

ച്ചാലമത്യന്തമുണ്ടു

പ്രത്യേകിച്ചും മമത പലനാ-

ളായഹോ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ.

§ Sir Kailas Hasker

ഭൂപ്രസംഗം

൩൪

ഒട്ടേറെയുടവിടെയിതിനാ-

ലുച്ചനേരത്തുറങ്ങി-

ക്കഷ്ടപ്പാടും വലിയൊരു വഴി

ക്കിണിയും ഭൂരണിക്കി

പെട്ടെന്നുതിസ്സുമയമണയ-

നേരമടിക്കു നേരേ.

വിട്ടേതെന്നും പെരിയപ്പുകഴാ-

ണ്ടുള്ളതാം “ജാൻസി” തന്നിൽ.

൩൫

ഒരോ മട്ടിൽ പലപല വികാ-

രങ്ങളീനാട്ടുകുരിൽ

പൂരിപ്പിക്കും പുരി ഭരതഭൂമി-

യ്ക്കുഴം പൊൻലലാമം

ചോരയ്ക്കുള്ളിൽ ചരിതമെഴുതി-

പ്പിച്ചൊരാപ്പുണ്യഭേശം

തീരാക്കുളി കധിവാസതിയാം

“ജാൻസി” കാണേണ്ടതത്രേ.

ഭൂപസന്ദേശം

൩൬

വീതാശങ്കം വിമതനിരയെ

ഭേദേച്ഛാൽ ഹനിച്ചും
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നുവിചമതിനി
സ്വാതന്ത്ര്യലാഭം തൃപ്തിയും
ഖ്യാതിക്കേടിൽ പെരുവരുമായ്
മൃത്യുനേരേവരിച്ചും
സാധിച്ചാളായുവതിയതിരി-
ല്ലാത്ത സൽകീർത്തിഭൂമി.

൩൭

പുല്ലിന്നൊപ്പം കരുതിവെച്ചതാം
രാജ്യവും ശ്രീയുമെല്ലാം
കല്ലിൽ തന്നെ കസുമശയ്ക്കു വിട്ടു
താൻ പോയ് കിടന്നു
കല്പശ്രീയാം ഭരതധരയിൽ
ധർമ്മരക്ഷാഭൃമത്തിൽ
മല്ലക്കണ്ണാൻ പുതിയൊരുമഖം
ചെയ്തതാൻ ജീവനാലേ.

ഭൂപസന്ദേശം

നവു

അമ്മേ! നീയും ഭരതമഹി! നിൻ-

പത്നിയായ് ധന്യയായി,

ചെമ്മേ നാരിജനമഖിലരും

വന്ദ്യരാണെന്നുകൂടി,

സമ്മാന്യതപം തടവിനമഹാ-

രാജ്ഭവംശേ ജയിച്ചു,

നിമ്മായം ഭൂരമണിയവരതൻ

വീരകൃത്യത്തിനാലേ.

നൻ

വർദ്ധിച്ചീടും വലിയബഹുമാ-

നാദിരാൽ കൈകൾ കൂപ്പി

ശുദ്ധശ്രീയാമവളുടെ ചരി-

ത്രത്തെനീയോർത്തശേഷം

അദ്ദേശത്തേ പ്രിയസ്വഖ! ചെടി-

ത്തന്നുതന്നെ തരത്തിൽ

സദ്യഃ പോയിടണമൊരിടവും

തിക്കിടാതരുണേരേ.

ഭൂപസന്ദേശം

രം

“ഭോപാൽ”രാജ്യം ജവമൊടനെയും പിന്നെ
വിഖ്യാതിചേരും
ഭൂപാലേന്ദ്രൻ ബുധമണി “ഹമീദുള്ള”
വാഴുന്നദേശം
താരാർമാതും ധരയുമതുപോൽ വാണി-
യും പ്രീതിപൂർവ്വം
സാപത്യത്തെ സുഖമനുഭവിക്കുന്നു
പോലിന്നവങ്കൽ.

രച

വിന്ധ്യക്ഷോണീധരനിരയടുത്താണ്,
കുന്ദോരുഭവാംബ്രി-
ഭവപസ്സുൾക്കൽ നിജ തലകുനിച്ചിന്ന
പൊങ്ങാതെ നിൽപ്പൂ
കാടും മേടും തരുന്നിവഹവും ശാഡപ-
ലശ്രോണിയുഞ്ചേ-
ന്നീടും സാനസ്ഥലികൾ രമണീയങ്ങൾ
തേ തുഷ്ടിചേർക്കും.

ഭൂപസന്ദേശം

രൂപ

പരദർശനം ലതകളുണിയും
നല്ല തേന്മാവസംഖ്യം
കുറിക്കാടും തരുനിരതമാ-
ലങ്ങു പുഷ്പോരശോകം,
പൂർവ്വം കാണുമവിടെ ഗുപതേ!
നമ്മളാപുണ്യതീരം
മുറും നന്നായ് ഫലമൊടു നന്ന-
യെന്നു താണാലുദേശം.

രൂപ

മോടിയൊന്നാ വലിയ കനക-
പ്രഭമില്ലാതെ വാഴും
വേടത്തനീമണികൾ തവ വ-
ളിത്തീരങ്ങളു കേൾക്കേ
പാടത്തോറും ചുട്ടവെയിലിലും
വേലചെയ്യുമൊഴിച്ചും
പേടിച്ചു നന്നാ നെടുമിഴിതൂറി-
ച്ചൊട്ടു നോക്കീടുമല്ലോ.

ശ്ശ

അന്തിയുഷ്ടോളമുണ്ടിഴിമാ-
 രാററിലേയ്ക്കൊട്ടിറങ്ങി-
 ചുന്താ ചേരുന്നെടുക്കുകി-
 കേരിയീറൻ ധരിക്കെ
 ഉന്തിപ്പൊത്തുന്നരസിജതം
 നല്ലപോലെ നന്നത്താ-
 വണ്ടിപ്പോക്കിൽ പ്രിയസഖ! വോ-
 നൊന്നു കണ്ടെങ്കിലായി.

ശ്ശ

ചെല്ലം നീ മനമനഗരിയിൽ
 പിന്നെയടിക്കിലല്ലോ
 കല്യാണാത്മൻ ചെറുതുവഴിമാ-
 റേണ്ടതായുള്ള ഘട്ടം
 ചൊല്ലിച്ചോദിച്ചുനരിക നീ-
 ഭക്ഷിണം “ഹൈന്ദവോദാരം”
 ചൊല്ലേറീടും പുരിയണയവാ-
 നുള്ളതാം വണ്ടിയല്ലോ.

ഭൂപസന്ദേശം

രനു

തന്നത്താണെ മുരിയിലൊരു സാ-

മുട്ടു പോലുന്നിരുന്നോ,

വന്നെത്തീടും പഥികരധികം

തക്കളിൽ തികിവാണോ

അന്നത്തേ രാവൊരുവിധമിരു-

ന്നൊന്നു സാധിച്ചുപോയാൽ

ചെന്നെത്തീടും പുലരെ വിരവോ-

ടാർഭു, നീ “ഹൈദുബാദിൽ.”

രൈ

നിന്നെക്കാണാൻ വരുമവിടെയ-

ന്നേരമെന്നിപ്പൊന്നാകും

മന്നിൽക്കേൾവിപ്പെടുമൊരുമഹാൻ.

“ഹൈദുബാദിൽ” മന്ത്രിമുഖ്യൻ.

കന്നിച്ചീടും പ്രമദഭരമോ-

ന്നെന്റെ കാൽത്തെയെല്ലാം

നന്ദിച്ചോതിക്കുശലമൊഴിയാൽ.

തൽപ്രിയം നേടവേണം.

ഭൂപസന്ദേശം

ഭവ

ഒച്ചപ്പെടുള്ളൊരുവിഭവമാ-
ന്നുള്ളതാം പട്ടണത്തിൽ
കാഴ്ചയുണ്ടാം പലപല മനോ-
രമ്യമാം ഹർമ്മ്യജാലം
ഉച്ചശ്രീയാം മുകിലഗ്രപസാ-
ഗ്രാജ്യലക്ഷ്മീവിലാസം
മെച്ചംകൂടുംപടി പടുതയോ-
ട്ര വർത്തിച്ചിടുന്നു.

ഭൻ

ആററിൻ വക്കത്തിരുപറവുമു-
ണ്ടുജല ശ്രീവിലാസം.
ചേരും ഹർമ്മ്യാവലിയതുല വൈ-
ചിത്ര്യശില്പാഭിരാമം
പാരിച്ചീടും ധനവിഭവമാ-
ന്നുള്ള മുസ്ലീം പ്രഭുക്ക-
ന്മാരഭ്യേതം സുഖമധിവസി-
ക്കുന്നു വൻമോടിയോടെ.

൨൦

പ്രീതിമിഷ്ടങ്ങളും സമയമറിയി-
ച്ചിട്ടുവാണീശനാഥം
കീർത്തിച്ചു “ജ്ഞാതാമഹിതനായന
ല്ലാതയോ ഭൈരവില്ല”
ക്ഷേത്രസ്ഥാനാദിതുവിധമയ-
ത്തീർത്ഥപുണ്യചക്രം
പേരും കേൾക്കുമവിടെവിടെയും
സന്ധ്യനേരം നിതാന്തം.

൨൧

ശരീരം തൊട്ടിട്ടിവരെ മറ-
യ്ക്കുന്ന “ബർബാ”ധരിച്ചു-
ന്മേലും ചേരും മിഴി ജനൽ കണ്-
കിന്നു കാണിച്ചൊരുപ്പം
തോഷംകൊള്ളും സഖികളൊടുചേ-
ന്നുസുവർണകിരക്കും
ഘോഷാശ്രീകൾ വഴികളിൽ നട-
ക്കുന്നതും ചിത്രമത്രേ.

ഭൂപസന്ദേശം

൨൨

വിസ്താരാശ്ച പലപല ന-
 കാവ്യമെച്ചം കലനോ-
 രദ്യാനന്ദം, സുഖമൊഴു വണിക്-
 ശ്രോതൃർ വാഴും ഗൃഹങ്ങൾ,
 ഉത്തംഗശ്രീ വിലസിടമൊര-
 ങ്ങാടി, ലോകപ്രസിദ്ധം
 വിദ്യാപീഠം, പലതിതുവിധം
 തത്ര കാണേണ്ടതത്ര.

൨൩

രാജാക്കന്മാർ വളരെയെഴുമീ
 ഭാരതഭക്ഷാണിതന്നിൽ
 “നൈജാ”മല്ലോ സ്ഥിതിവിവേക-
 വത്തിനാലഗ്രഗണ്യൻ
 രാജൽകീർത്തിപ്പെരുമ വിളയി-
 പ്പിക്കുമീ രാജധാനി-
 കോജസ്തേവം വളരുവതിലി-
 നെന്നൊരാശ്ചതുർമുഖം.

ഭൂപസന്ദേശം

ഒർ

തെരൊന്നേ പൊന്നിടുകിലവിട:-
ന്നമ്പിലെത്തിടമല്ലോ
പിറേന്നാളിൽ പുരുവിഭവമാ-
ണ്ടുള്ളൊരാ “ബംഗളൂരി”ൽ
കുറുംകൂടാതവനിവഴിപോൽ
ചണ്ഡികാപാദതാരിൽ
പറും ചിത്തത്തൊടുസുകൃതികാ--
ക്കുന്നിതേ “കൃഷ്ണരാജൻ”.

ഒരു

ശ്രീരാമോദാഹരണ ഗുണനാ-
മാനുപേന്ദ്രപ്രതാപാൽ
സൂര്യൻപോലും തപനതവെടി--
ഞ്ഞത്ര ശോഭിച്ചിടുന്നു
നേരംപോക്കല്ലറികയിവിടെ
ഗ്രീഷ്മ മദ്ധ്യാഹ്നനേരം
പോലും തീകാച്ചിടവതൊരസാ--
ധാരണം വാത്തയല്ല.

ഭൂപസന്ദേശം

ഒന്നു

കാണാമാരാൽ പലവിധലതാ
വൃന്ദസുരഭോഗ്യവത്തായ്
ചേണാനേററം കസുമസുഷമാ-
ലംകൃതം “ലാലബാഗം”
നാണിപ്പിപ്പു പരമതുസഖേ!
നന്ദനോദ്യാനലക്ഷ്മീം
ക്ഷോണീഭാഗത്തിതുവിധമൊരു-
ദ്യാനമോ പിന്നയല്ലോ.

രണ്ടു

ആരോമൽപ്പൂങ്കുലയിടനിറ-
ഞ്ഞമരസുരഭ്യമേന്തു-
ന്നാരാമത്തിൽ പുളകമിളകി-
ക്കാമുകന്മാരുമായി
X സ്വൈരരാലാപാദ്യുരുതരവിനോ-
ദങ്ങൾ ചെയ്തമ്പിൽ വാഴും
യുറോപ്യൻ സ്രീജനമധികമാ-
നന്ദമുണ്ടാക്കിടും തേ.

ഭൂപ്രസംഗം

൫൮

പട്ടാളക്കാരുടെ വില്പനം
മണ്ഡപത്തിൽ കരേരി
പുഷ്പാന്നന്ദം ചെവിയിൽ വിതരം
ബാൻസുവായിച്ചിടുമ്പോൾ
കൂട്ടാർകൂടിചെറുതുമറിവില്ലാതെ
കൈകൊട്ടിടുന്നോർ
കാട്ടാം നിരണ്ണാടനചിതമനാ-
ശാസ്ത്രമാം ഹാസ്യാഭാവം.

൫൯

ഉത്സാഹത്തോടവിടെയൊരുവേ-
ളയ്ക്കുവന്നീടുമല്ലോ
“മിർസാ”, മൈസൂർ ഗുവരനുടെ
വിശ്വസ്തനാം മന്ത്രിവർത്തൻ
സൽസാമത്വം തികയുമവനേ
വേണ്ടപോലാമതിച്ചി-
ട്ടുറസ്സേക്കത്തോടിനിയ കശഖം
ചൊൽകുന്നിയെന്റെപേക്കായ്.

നൂറ

നേരം വൈകുമ്പോഴുതവിടെ നി-
 നിട്ടതീവണ്ടികേറി
 സൈ പരം രാവൊന്നുപഥികഴി-
 ചിട്ടണന്നീട്ടമപ്പോൾ
 പാരിൽ പാരം പുകൾചൊരിയുമ-
 കേരളക്കോണിഭാഗം
 നേരേ കാണായ് വരുമതുതവാ-
 ക്ഷിയ പീയുഷമാകും.

നൂറ

കാർത്തികീട്ടം മലമകളുടെയും
 മമ്മരംകൊണ്ടു കാതിൽ
 താർതേൻ ചേക്കും നദികളുടെയും
 കാനിപ്രതാപിയാലേ
 പേർകൊണ്ടിട്ടും വനപ്രസംഗം
 രാദിപ്ര ക്ഷണങ്ങളും
 നേർകണ്ടിടാനവനിയിലൊരേ-
 ടത്തുമില്ലെന്നു നൂറും.

ഭൂപസന്ദേശം

൬൨

ഓരോ കല്ലും മണലുമവിടെ-

പ്പുണ്യമുള്ളൊന്നും, നല്ലോ-
രാരും കാടും ശിരികളുമെനി-

യ്ക്കൊക്കെ തീർത്ഥങ്ങളത്രേ;
നേരേചൊല്ലാമവിടെവളര-

ന്നൊരു ജന്തുക്കളും ഹൃ-
ത്താരിൽ കാണുമു ഹൃദയ! മമ
കൂടപ്പിറപ്പെന്നു തന്നെ.

൬൩

ആകുമ്പോൾ ജലധിതടവി-

ദ്ധന്യ കന്യാകുമാരി-
ഗോകുണ്ഡാന്തം പരിചൊടു കിട-

ക്കുന്നു ഭൂമീചിഭാഗം

ആകെക്കൂടെച്ചെറുതു തവ

വണ്ണിപ്പതിനെങ്ങനെയൊൻ
ലോകത്തിങ്കൽ പാമിതുകണ-

ക്കുന്നു വേരില്ലഭേദം.

ഭൂപസന്ദേശം

നൂറ്

ലാളിക്കുന്നു സുഖമൊരുവശം
നീലമംഭോധി, മരേറ-
പ്പാളിക്കുന്നുണ്ടഗരുവിപിനാ
ചേൻ സഹ്യാഭിവർത്തൻ
മേളിക്കുന്നു വപുഷി പെരിയാർ
പമ്പതൊട്ടുള്ള തീർത്ഥം
കേളിക്കിന്നീവിധമെവിടെ
മറുളളലേശംപ്രദേശം.

നൂറു

നന്നായിട്ടിന്നുഴുതഥ വിത-
ച്ചീടുവാൻ പാകമായോ,
ഒന്നായ്തന്നെ തെളിവൊടുവള-
ന്നിട്ടഹോ പച്ചയായോ
തന്നത്താനേ കതിരുകൾ വീള-
ഞ്ഞിട്ട ഹേമാമോയോ,
കണ്ണിൽകാണാം വയലുകൾ നിന-
ക്കെന്നുമെല്ലായിടത്തും.

ഭൂപസന്ദേശം

൬൬

ചെമ്മേ ചെന്താമരകൾ നിറയും
നൽ കളിപ്പാകളങ്ങൾ
തേന്മാനോപ്പം കൂമുകനിയും
ചേൻ നാട്ടിൻപുറങ്ങൾ
സമ്മാനോരുപ്രതിമ കദളി-
രംഗമാമങ്കലങ്ങൾ
കാഞ്ചാനിപ്പീവിധമഴകു-
റെറങ്ങുമേ ഭൂമിതന്നിൽ.

൬൭

പുണ്യചേരം സുകൃതിവരരാം
ഭൂസുരന്മാരുടേയോ
മണിൾക്കീർത്തിച്ചു വിതറിടും
പണ്ഡിതന്മാരുടേയോ
വിണ്ണോർസ്രീകൾക്കെളിമപുലരി-
പ്പിച്ചപെണ്ണുക്കുടേയോ
എണ്ണാവല്ലാത്തൊരു ഗുണഗണം
വണ്ണനാ ചെയ്തവതാമോ?

ഭൂപസന്ദേശം

നവ

ചൊല്ലാവല്ലേ ഹവര! മലയാ-
ഉത്തിലേ കേൾവിചേരും
നല്ലാർവക്ത്രത്തിന്നു തികയുമ-
സ്സൽ ഗുണശ്രേണിതെല്ലാം
എല്ലാമോത്താൽ കസുമശരസാ-
ബ്രാജ്യസംരക്ഷണത്തെ-
ച്ചിപ്പീവില്ലിൻ കളിയിലവർ താൻ-
നിവ്ഹിക്കുന്നു നിത്യം.

നന്ദ

ലാവണ്യശ്രീ തികയുമവർ ത-
ന്നംഗഭംഗിക്കു തുല്യം
ഭൂവിൽ ചൊല്ലാനവരുടെ നിരാ-
ലസ്യസാരസ്യമൊന്നേ
തേജസ്സിന്നൊത്തകമലരിന്നും
സദപികാസം കലർന്നി-
ദ്ദേവം കാണാനബലകളയേ
മരൊരാരേത്തുമില്ല.

ധമ്മക്ഷേത്രം വരമതുമഹാൻ
 “ശങ്കരൻ” തൊട്ടു ഭൂമെന്
 വന്മാഹാത്മ്യം തടവിന യതി-
 ശ്രേഷ്ഠരെപ്പൊറുദേശം
 X ചെമ്മേ കൂപ്പിടണമതു മന-
 സ്സാലെ നീ, കേരളത്തെ-
 കാണാൻ സാധിച്ചതുമാരു മഹാ-
 ഭാഗ്യമെന്നോർത്തിടേണം.

“ഉച്ചക്കാലംവരെയൊരുവിധാ
 വണ്ടിയിൽ താമസിച്ച്
 കൊച്ചിനാട്ടിനടുത്തൊരു തല-
 സ്ഥാനമെത്തുന്നതല്ലോ;
 മെച്ചം ചേരും പുതുതുറമുഖാ
 കണ്ടുനീയൻ തന്നെ
 സ്വപ്നവും പോയിടുക മടികൂ-
 ടാതെ കൊല്ലംവരെയും.

ഭൂപസന്ദേശം

5.൨

പിറേറന്നാളിൽ ബര! തിരുവന
നാഖ്യമാകുംപുരത്തിൽ-
പ്പുററി ബ്ഭൂമീപതിയുടെ മഹാ-
കൃത്യവും നിവ്വഹിയ്ക്ക;
ചുറ്റിക്കാണാനവിടമിടയില്ലെ
ങ്കിലും പോയ് വണങ്ങും,
കററക്കാറിൻ നിറമുടയ ലോ
കേശനാം ഭോഗിതപ്പം.

൭.൩

ഒട്ടും കാലംകളയരുതു നീ
രാജ്യകാര്യം കഴിഞ്ഞാൽ
വിട്ടീടേണം വിപുലവിഭവ-
ശ്രീയെഴും രാജധാനീം;
കോട്ടംവിട്ടുതപരിതഗതിയാ
വാഹനം കേറിയെത്തു;
പെട്ടെന്നാലപ്പഴയതിനടു-
ത്താണു ഗേഹം മഭീയം.

ഭൂപസന്ദേശം

ഒർ

ഭീനക്കാക്കിന്നൊരു പുതിയ ധ-

നപന്തരിപ്രായനത്ഥി-

ശ്രേണിക്കെല്ലാം ദയയൊടുകൊടു-

ക്കുന്ന ഭൂകുപ്പുവൃക്ഷം

ഉന്നം വിട്ടാനന്തരമതിൽ വാ.

ഴുന്ന്, തെല്ലിന്നു സ്വത്വ-

സ്ഥാനാൽ തെറ്റാത്തമലഗുണനെൻ

ജ്യേഷ്ഠൻ കൃഷ്ടചിത്തൻ.

ഒരു

വീരമാക്കിന്നിതിലകമേ!

നിന്നെ നേരിട്ടുകാണ -

നേരത്തന്നെ സവിനയമെഴു-

നേറു സൽക്കാരപൂർവ്വം

ആയ്തൻ വേണ്ടുപടി കുശലവാ.

ക്കോതി മാനിച്ചു പിന്നെ-

ചേരുംവണ്ണം കുതുകമൊടു ചോ-

ദിക്കുമെൻ വാത്തയെല്ലാം.

ഭൂപസന്ദേശം

ഐ

സത്യംപോലെ സകലവുമു-
ച്ചീടവേ ചൊല്ലുമല്ലോ
ചിത്തത്തിങ്കൽ പ്രണയമൊടുനി-
പോകപോകെന്നു തന്നെ;
പ്രത്യേകം തേ തരുമവിടെ നി-
ന്നെൻഗൃഹത്തിങ്കൽ വേഗം-
ലെത്തിടാനായ് നിയതമുപയോ-
ഗിയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന ബോധം.

ഐ

കിഞ്ചിന്നേരം പ്രിയസഖ! ഭവാൻ
മോടിയോടിന്നു മോട്ടാർ-
വഞ്ചിയ്ക്കുള്ളിൽ ചെറുപവനനേ-
ററിട്ടു വാണീടിലപ്പോൾ
പുഞ്ചപ്പാടംനദിയുമതിലം-
ഘിച്ചു ചെന്നെത്തുമല്ലോ
നെഞ്ചിൽ ചാലേ പ്രമദമുളവാ-
ക്കുന്ന കാവാലദേശം.

ഭൂപസന്ദേശം, പൂവസന്ദേശം സമാപ്തം.

ഉത്തരസന്ദേശം

൧

തീരാതുളേളാരമലവിഭവം-
കൊണ്ടുമെല്ലായിടത്തും
നേരായ് കാണും സുഹൃദഭരമാം
കേരവു ക്ഷങ്ങുകൊണ്ടും
പാരാതേറ്റം കുതുകമുളവാ-
ക്കീടുമല്ലോ, നിനക്ക-
ത്താരാർമാതിനണിനിലയമാം
കോമളം ഭൂമിഭാഗം.

൨

എങ്ങും പോവാൻ സലിലമയമാം
നാഡിപ്പോൽ തോടുകൊണ്ടും
തിങ്ങിക്കാണും ഭവനനിരതൻ
ഭംഗികൊണ്ടും നിനച്ചാൽ
തുംഗശ്രീചേന്യകപുകഴാ-
ന്നുള്ള പുത്തൻ “ചെനീസി”ൻ
ഭംഗിയ്ക്കു നാടെളിമയുളവാക്കു-
ന്നതായ് തോന്നുമാക്കും.

ഭൂപസന്ദേശം

൩

നന്നാഭ പമ്പാനദിയിൽ മുഴുകി-

ശ്ലീതമാം വാതപോതം

വന്നാമോദാൽ പുളകമിളകും-

മാറുവീശുന്നനേരം

ഒന്നായാടും ക്രമകുനിരതൻ

പത്രമാം ചാമരംകൊ-

ണ്ടെന്നാടെന്നും സുഖസുരഭിലം

കൊടുവുതേ രാജഭാവം.

൪

കേശകണ്ണാൾ മണികളവിടെ

ക്കൂട്ടുകൂടിട്ടിറങ്ങി-

ദാഴത്തിൽച്ചെന്നമലസലില,

ക്രിഡചെയ്യുന്നനേരം

മൃശ്വപ്തവൽത്തരുവിലിഴുകും.

കുങ്കുമച്ചാറുകൊണ്ടെ-

റ്റുപാഴും കൊൾവു നദിയിലിടവല്ല-

തിതൻ ശോണവണ്ണം.

൫

“മുക്കുനേൻ ഞാൻ തരമൊടുപിടി-
 ചാല”മിന്നാക്കു നീന്താ-
 മക്കുക്കൂലംവരെ “യിതൊരുമീ-
 ന്നുരുഭോഗത്തുകൊത്തി”
 “ഭംഗിക്കോ നീ കരയിൽ നിവസി-
 കുന്നതെ”ന്നൊക്കെയോതി-
 ത്തിങ്ങും മോദാൽ ചിറയിലവർ നീ
 ന്നുന്നതത്വന്തകാന്തം.

൬

പേടിക്കാതിന്നവിടവിടെ നിൽ-
 കുന്ന മാഹാഗണങ്ങൾ
 ചാടിചാടിസ്സുഖമൊടു നട-
 കുന്ന നൽപ്പയ്ക്കിടാക്കൾ
 കൂടെച്ചേന്നിട്ടവയൊടു കളി-
 കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ, ഇന്ന-
 ചാടിക്കളയാമാഹിമയവിട-
 ത്തിന്നു കാണാവതത്രേ.

ഭൂപ്രസംഗേശം

൭

ഏറെച്ചേർന്നിട്ടൊരുപൊഴുതമാ-
സൂര്യരശ്മികളുപോലും
നേരം കിട്ടാതെപകലുമി-
ന്നതിപോൽ ശാന്തമായും
കേരത്തോപ്പാണവിടെ മുഴുവൻ,
വൻമണൽക്കാടു നാടാ-
യോരങ്ങയ്ക്കിന്നതിൽ വലിയൊരാ-
ശ്ചയ്യമുണ്ടാകുമല്ലോ.

൮

വേലിക്കാലിൽ പടരുമൊരു നൽ
കയ്പുവല്ലീസമൃദ്ധം;
ചാലെ മുററത്തിലയിളകിയാ-
ടുന്ന രംഭാകദംബം;
നീലപ്പങ്കേരുമമലർ നിറ-
ഞ്ഞുള്ള നീരാഴി;നേരാ-
യാലോചിച്ചാൽ പ്രകൃതിയുടെ പൂ-
വാടിതാനപ്രദേശം!

ഭൂപസന്ദേശം

ൻ

വാരാശിക്കെത്തഴുകൊടു പര-
ന്നുള്ള പാടങ്ങൾ തന്നിൽ

താരനാഥനായ കരജാ-

ലങ്ങൾ തട്ടുന്നനേരം

നേരായ് രംഗം തെളിവൊടു വിള--

ങ്ങുന്നൊരാശാന്തരാളം

പാരാതേൽപൂ രജത മുകര-

ശ്രീവിലാസം വിശേഷം.

മം

നേരേ വള്ളക്കടവിലുടനേ

നീയിറങ്ങുന്നതായാൽ

ചാരേ കാണാമുലകിലറിയും

“ചാല”യിൽ ശേഖരമേപ്പാൾ

പാരാതോത്തിടണമതുപരം

സ്ഥാനമാനാഭിജാത്യം

മേരും പാരം പഴയ തറവാ-

ടെന്നു ഭൂപത്രമുലേ!

ഭൂപസന്ദേശം

൧൧

ഉല്ലാസത്തോടതി ഗുണനിയേ!
നീ കരയ്ക്കോട്ടിറങ്ങി-
ച്ചെല്ലാനായിച്ചെരുമടിപ്പൂ-
ണ്ടങ്ങു നിന്നീടുമപ്പോൾ
നെല്ലുംകേറിക്കടവിലവിടെ-
ക്കണ്ടിടും വഞ്ചിതനെ
കല്യാണാവേ! നിറപറകൾ വെ-
ച്ചുള്ള സൽക്കാരമാവും.

൧൨

മുന്നിൽചേരും ഭവനമതു ന-
ല്ലെടുക്കെട്ടാണതിൽ താൻ
പുണ്യത്താൽ മജ്ജനനി നിവസി-
ക്കുന്നതിപ്പോൾ സുഖേന്ദ്ര;
മനോർമമേലേ! മമവരവുതാൻ
ചിന്തയുമയ്യ; ഭൂര-
തന്നേപാക്കും സുതരിലലിവാ-
നുള്ളതേ മാതൃചിത്തം.

ഭൂപസന്ദേശം

ചന്ദ

വീട്ടിൻമുമ്പിൽ ചെറുതഥ വല-
ത്തായി മൽക്കാനവാഴും
കേടറുളളാരണിഭവനമു-
ണ്ടുന്നതം ചിത്രശിപ്പം
മൂടില്ലാത്തോരതിനടയ ര-
ണ്ടാംനിലയ്ക്കാണവരുക-
മ്പോടെ വാഴുന്നതിനു മണിമ-
ച്ചുള്ളതുൽകൃഷ്ണബുലേ!

ചർ

സാരസ്വത്തിൻ പുതുന്നിലയമാ-
മെൻപ്രിയയ്ക്കേററമിഷ്ടം
ചേരും മല്ലച്ചുവടു പലതു-
ണ്ടാഗ്രഹത്തിന്റെ പിൻപിൽ
ചാരതപം പുണ്ടലർനിരനിറ-
ഞ്ഞിട്ടു കാണാമവററിൻ
ചാരത്തിമ്പത്തൊടു സമയമ-
ന്നെത്ര ഹാ! പോക്കി ഞങ്ങൾ..

ഭൂപസന്ദേശം

൧൫

സാരംഗാക്ഷീമണിയവൾ പിറ-

ന്നുള്ളനാൾ നട്ടതാകും

കേരത്തെ രണ്ടരികിലവിടെ

കണ്ടിടാം നിപ്പതായി;

ഏറത്തിങ്ങും ഫലനിവഹമോടി-

പ്പോൾ നന്നായ് വളർന്നു-

പ്പോഴാ ഗാഭീരതയൊടു നി-

ക്കുന്നു മൽ സ്യാലഭാവം.

൧൬

ഉണ്ടല്ലോ തെല്ലുകലെ മറിമാൻ-

കണ്ണിതാൻ ജോലിചെയ്തി-

ട്ടുണ്ടാക്കിക്കാ വളരെയുളവാം

കാകറിത്തോട്ടമാധ്യം;

കണ്ടിടാം നൽ വഴുതനകളും

പാവലും വെണ്ട മത്തൻ

കൊണ്ടാടിടും പടി പടവലം

തൊട്ടു നസ്യങ്ങളെല്ലാം.

ഭൂപസന്ദേശം

പി

മന്ദം ഭൂമീശ്വര! വലതുകാലാ-
ദ്യമായ് വെച്ചിറങ്ങി-
ച്ചെന്നീടേണം തദനമടികൂ-
ടാതെ ഗേഹാങ്കണത്തിൽ;
നന്നായോരോവിധ കളികളിൽ
ശ്രദ്ധപൂണ്ടുണ്ടിരുപ്പോ-
രുണ്ണിപ്പിള്ളർക്കതികതുകമുൾ-
ത്താരിലേറുംവിധത്തിൽ.

പി

വന്നത്യന്തം കുതുകഭൂതനാ-
യാശു ചോദിക്കുമപ്പോൾ
എന്നമ്മാവൻ പട്ടമതിഭവാൻ
ചെന്നതിൻ കാൽമെല്ലാം
നന്നേത്താണുദധികമഭിവ-
ന്ദിച്ചു ചാരുസ്വരത്തിൽ
ചൊന്നീടേണം ഇപ്രവര മടി-
യ്ക്കാതെ കണ്ടിപ്രകാരം.

ഭൂപസന്ദേശം

൧൯

“സൂത്രോൽപന്നം കലമതുപരാ-
ണേതിഹാസപ്രസിദ്ധം.
വീര്യത്താലിന്നതിൽ മികവെഴും
നല്ല “റാട്ടോറ” വംശം
പാരാവാരോപമമധികം-
ഭീരമാമക്കുലത്തിൽ
തീരാപ്പുണ്യാൽ നലമൊടുജനി-
ച്ചുള്ള ഭൂപാലകൻ ഞാൻ.

൨൦.

ശങ്കാപേതം സമരഭൂവി സം-
ഹാരദ്രവ്യതാപൻ
തൻകാൽ കൂപ്പുന്നവരിലലിവു-
ളോരു മന്ദാരശാഖി
തുഗേശ്രീമാൻ നയജലധിയാം
“ബീക്കനേർ” ക്കീശനാക്കും
ഗംഗാസിംഹക്കുതിപതിയെനി-
ക്കുന്നഹോ ജ്യേഷ്ഠനാകും.

ഭൂപ്രസംഗേശ്വരം

൨൧

“നോമം നോരായണ് നഥ കലാ-
ഭിഖ്യതാൻ സിംഹൻ; ഇന്നെൻ-
വാസം സംവത്സരമധികമായ്
പട്ടിയാലാപുരത്തിൽ
സ്നേഹം നമ്മിൽ തടവിനമഹാ-
രാജ ഭൂപ്രഭുസിംഹൻ’
പാലിങ്ങുന്നോരവിടമൊരു ഭൂ-
ലോകവൈകുണ്ഠമത്രേ.

൨൨

“വേണേൻ രാജേശ്വരനുടെ നിയോ-
ഗത്തിനാൽ വഞ്ചിഭൂപൻ-
തന്നെക്കണ്മേൻ ബത തിരുവന-
ന്താഖ്യമാകുംപുരത്തിൽ
പിന്നെ സ്നേഹം പെടുമൊരുഭവൽ
ഭാഗിനേയന്റെ കാൽ
തന്നാരോമൽ പ്രിയമൊടു പറ-
ഞ്ഞീടുവാനിങ്ങുപോന്നു”.

ഭൂപസന്ദേശം

൨൩

ഇത്ഥം നീ ചൊന്നിടവെയതുലാ-
നന്ദനാം മാതുലൻ മേ
സ്തുത്യശ്രീമന്ദേനതിഥിപു-
ജയ്ക്കു കോപ്പിട്ടു നിൽക്കും
പ്രത്യേകിച്ചും ഗൃഹികൾ തെളിവു
സ്നേഹിതന്മാരണഞ്ഞാൽ
സത്യം യുഷ്മാദൃശർ വരികിലോ
പിന്നെയോതേണ്ടതുണ്ടോ.

൨൪

വേണംപോലെ സുഖവിഭവ-
മാനുള്ളൊരൂണും കഴിഞ്ഞാ-
ച്ചേണാന്നീടുന്നൊരു ഗൃഹമുഖ-
പ്പികലൊന്നിച്ചിരിക്കെ
താണീടാതുളൊരു കുതുകമാ-
നെന്റെ കാൽക്കൾ ചോദി-
പ്പാനായ് മന്മാതുലനഥ തുട-
ങ്ങീടുമെന്നിൽ പ്രിയത്താൽ.

ഭൂപ്രസംഗേശം

൨൫

ഉണ്ടാകും നിൻ പിറകിൽ മുറിയിൽ
കൂടുമാകാം ക്ഷമുലം
വണ്ടാർകൂന്തൽപ്പൊലിമയെഴുമെൻ
പ്രാണനാഥാ സുശീലാ
മിണ്ടാതേകണ്ടവിടെയവൾ നിൽ-
ക്കുന്ന കായ്ക്കും മനസ്സിൽ
കണ്ടാലോചിച്ചുലിവൊടു പറ-
ഞ്ഞീടു സർവ്വം വിശേഷം.

൨൬

പുഷ്പാനന്ദം ചെറുതുസമയം
വാത്ത്ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞാൽ
കിട്ടീടും തൽസുതയെ വിരവിൽ
കാണുവാൻ സമ്മതം തേ
ഒട്ടും നേരം ക്ഷയരുതു നീ
വീട്ടിനുള്ളിൽ കടന്നെ-
ന്നിഷ്ടപ്രാണേശ്വരിയൊടു പറ
ഞ്ഞീടുവാനെൻറെ കായ്ക്കും.

൨൭

കാണെക്കാണെക്കൊടുക്കുന്നമാം
 തീയിനാൽ വാടിവാഴ്-
 നേണക്കണ്ണാൾ മണിയെയറിവാൻ-
 ലക്ഷണം ചൊൽകവേണോ
 വാനത്തിങ്കൽ പല വലിയ താ-
 രങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും താൻ
 ക്ഷീണശ്രീയാമുസൃപതി കലാ-
 ഭാഗികാട്ടേണ്ടതുണ്ടോ?

൨൮

കണ്ണീർവാത്തമുഖകമലമി-
 ന്നാവൽ പോലായുമാമ്പൽ-
 ക്കണ്ണേറുന്നോരരുണിമയില-
 ശ്ലോണപത്മാഭമായും
 കണ്ടേക്കാമക്കമനിമണി, ഹാ!
 വിപ്രയോഗാഗ്നിയെത്ര
 യുണ്ടാക്കുന്ന തരുണികളിൽ വൻ-
 പാന്നുരൂപാന്തരങ്ങൾ.

ഭൂപസന്ദേശം

൨൯

മീതേമീതേവരുമഴലല-

തള്ളലോത്തന്നുചേരും
തോഴീവൃന്ദം പ്രിയയുടെ മന-
സ്സിന്നൊരാശ്വാസമേകാൻ
വായിച്ചീടും നളചരിതമോ-
ടൊത്തു ശാകുന്തളാദ്യം;
കേഴക്കണ്ണിക്കവയുമധികം
ദുഃഖമയ്യോ വളർത്തും.

൩൦

വീശിക്കൊണ്ടിന്നരികിലുപചാര-
ങ്ങൾ ചെയ്തങ്ങു നിൽക്കും
ദാസീവർഗ്ഗം മമ വിഷയമായ്
ചൊല്ലിടാ വാത്തകേൾക്കേ
ശ്വാസോച്ഛ്വാസാൽ വദനകമലം
മങ്ങിനെഞ്ചെത്തുദഞ്ച-
ത്രാസം വ്യാപിച്ചുരസിജയഗം
വേപനാപത്തിലാവാം.

ഭൂപസന്ദേശം

൩൧

“വൈകുന്നല്ലോ സമയമിനിയും
പോകവേണ്ടേ കുളിക്കാൻ
ചാകാനോ നിൻ ശ്രമമിതു ശരിയ്ക്ക-
ണ്ടിടാതെത്രനാളായ്”
ശോകാദേവം മമജനനി താൻ
ചെല്ലവേ മെന്തമാന്റി-
ട്ടാകുംപോലെ ശയനതളിമം
വിട്ടെണ്ണീററീടുമാറാം.

൩൨

ഏറും ക്ലേശാൽ നിജ നിയമകൃ-
ത്യങ്ങൾ കൈവിട്ടു കണ്ണി-
രാറാതെന്നും തറയിലലസ-
പ്പെട്ടു താനേകിടന്നോ
കാറും തോൽക്കും കബരിയെയഴി-
ച്ചാത്മചേടീജനാ, ചീ-
കാറുളോരാക്രിയ തുടരവേ
വേണ്ടവേണ്ടെന്നു ചെന്നോ.

ഭൂപ്രസംഗം

൩൩

ചേലത്തുവാലനിശമൊഴുകും
കണ്ണനിർ താൻ തുടച്ചും
നീലക്കേശം പെരിയ ചിടപൂ-
ണ്ടേകവേണിതമാനും
മേലത്യന്തം തടവിനമുഖം
മൂന്നുമായും നിനക്കാ-
ബാലപ്പെൺമാൻ മിഴിയെയവിടെ
ക്കാണുവാൻ സാധ്യമാകും.

൩൪

മാന്യസ്ഥാനത്തുവധിവിശേഷം-
ഷസ്ഥലത്തു മുന്നം
കുന്നൽക്കണ്ണാൾ മണിയവളെ നീ-
ഹന്തകളുള്ളതല്ലോ
ഇന്നീമട്ടിൽ പെരുതുദയനീയാം-
ഗിയായ് ഭൂപതേ നി-
ന്നുനിൽക്കാണുന്നളവിലകതാർ.
പൊട്ടുമാറാം നിനക്കും.

ന ൫

കയ്യും കൂപ്പി ബഹുമാനികൾ-
 നൊട്ടുറ്റത്തുമാറി
 പെയ്യും കണ്ണീരൊരുവിധമട-
 കാൻ ശ്രമിച്ചുണ്ടു നിൽക്കും
 മയ്യേൽക്കുണ്ഡം മണിയൊട്ടു ഭവാൻ
 സാദരം ഭംഗിയായി
 പയ്യെച്ചൊന്നീടണമതുപ-
 മാധ്യമമോടെന്റെ കായും.

ന.൬

ആയ്യേ! സ്വേദപരനതുലമാം
 ക്ഷേമമേകട്ടെ, തളി-
 കേരം ദുഃഖം സതി! തവശമി-
 കട്ടെ, ദൈവപ്രസാദാൽ
 ഭൂരിത്രോസ്സുലകിലുവാ-
 കട്ടെ നിൻകാത്തുരുത്ത്-
 സാരം യുഷ്മദം വ്രതവിധികൾ തൻ
 സൽഫലത്താലൻഘേ.

൩൭

“ആരോഴായില്ലലഘുജഘനേ!
 നാളനിൻ കാന്തനേ ഞാൻ
 നേരേകണ്ടക്കുശലമൊഴിയാ-
 ലാശപസിപ്പിച്ചശേഷം
 ക്രോടെനിൻസ്മരണമതുതാ-
 നിന്നൊരാധാരമായി-
 ടാരാതുളളാരഴലൊടുവസി-
 കുന്നിതേ സാധുശീലൻ.

൩൮

ചേരാറില്ലാ കളികളിൽ, വിര
 നിന്നുപോലും ക്ഷണിച്ചാ-
 ലാരായാലും കഴിവൊഴിവിനു-
 ണഭാക്കിലോ പോകയില്ല
 പാരാതേരും വൃന്ദനമതിനാൽ
 തൻറ കൃത്യത്തെ വിട്ടി-
 പ്ലാരിൽ മറൊന്നിന്നു മവനമോ
 ചിന്തയില്ലെന്നു വന്നു.

ഭൂപ്രസംഗം

നന്ദൻ

“കാളീടുനാവിരഹകദം

മാറി മാലുർ മുനേ -

കാളം ശ്രേയസ്സോടുമവികലാൻ -

നമയ നീ വസിപ്പാൻ,

കാളീപാദാംബുജമഖിലസ് -

വൽക്കരം ബീജമന്ത്രം

നാളീകാക്ഷാഭ്യമരവിനതം

കൃപിവാഴുന്നു നിത്യം.

രം

വേരിച്ചൊല്ലാർത്തിലകമേ നി -

ന്നൊടോതുന്നതിനായ്

നേരിൽ കല്യാശയനവനയ -

ച്ചുള്ള സന്ദേശമിപ്പോൾ

നേരോടോതുന്നതിനു തുടര -

ന്നിന്നു ഞാൻ വാക്കിൽ മുറും

സാരസ്വം മേ കുറവതു പൊര -

ത്തീടണം സാധുശീലേ.

൪൧

“ഓമൽപ്രാണേശ്വരി! മമ മനോ-
നായികേ! വല്ലഭേ! നിൻ
പൂമൈ പൂണാനിവനുകഴിവി-
ല്ലെന്നതോ വന്നുചേർന്നു
പ്രേമപ്രേരഡം വചനമതു കേ-
ട്ടീടുവാനും ലഭിക്കാ-
ത്താമട്ടായി, ഇതുണയിവനുസ-
ങ്കല്പമാം ശിഷ്യമൊന്നേ.

൪൨

“സല്ലാപംതേ മധുരമൊഴി ഞാൻ.
കേട്ടിടുന്ന കളിച്ചി-
ന്നല്ലാസത്തിൽ തരുവിൽ മരുവും
കോകിലാലാപനത്തിൽ
ഘൃല്ലാംഭോജേമുഖവുമമലജ്യോ-
ത്സ്നയിൽ സ്തിശ്ചന്ദാസം
ചില്ലീവല്ലിക്കളിതിരകളിൽ
കണ്ടുഞാനാശ്വസിപ്പൂ.

രന്ദ

“ഭൂലാപേ! പകൽ നിനവിനാൽ
 നിന്നടുക്കൽ കഴിക്കാം
 പ്രത്യേകിച്ചും നിശകളിലമോ,
 ജീവിതം ദുസ്സഹം മേ,
 നിദ്രാഭാവം തന്നെ തവ കിനാ-
 വികലം കാൺകപോലും
 ദുസ്സാധം താൻ മതിമുഖി! മന-
 സ്സംഗമോയെക്കുറു പിന്നെ?”

രന്ദ

“ആരാമത്തിൽ ജീവിക്കുകരേ!
 നിന്റെ കൈകൊണ്ടുനട്ടോ-
 രോരോ രോസാച്ചെടികൾ നിറയെ-
 പൂവിടും കാലമായി
 നേരോതീടാമവയെയൊരുനോ-
 ക്കിന്നുനോക്കീടുവാനാ
 പോരാപൂന്തൊത്തൊളിമുറ്റത്തോ!
 ധൈര്യമെന്നുള്ളിനേതും.

൪൫

“മാലേറീടും കൊടിവിരഹം” മ-
 ക്കാമനാമാവിലാപം
 “ലീലാമഞ്ജു” പ്രഥിതകഥയി-
 ത്യാദിവാഴിച്ച കാലം
 ആലോചിച്ചോ ചെറുതുമബലേ!-
 മേലിൽ നാമും പിരിഞ്ഞീ
 വേലാതീതം വ്യഥയനുഭവി-
 ച്ചിടുമെന്നല്ലവു ഞാം.

൪൬

പൂ തിങ്ങിടും കളർപവനനിൽ
 സ്ഫീതമാം പ്രീതിചേരും
 പൈതൃക്കൾക്കുള്ളിനിയകളി ക--
 ണെന്ന നാമന്തിനേരം
 ജാതാമോദം മതിമുഖിവസി-
 ച്ചുള്ള വല്ലീനികുഞ്ജം
 നാഥേ! കാണുന്നളവിലളവി-
 ല്ലാതെ ഞാൻ കേണിടുന്നു.

ഭൂപസന്ദേശം

ര്

“ഇല്ലല്ലോതെല്ലൊരുശമന-
മിന്നെന്റെ താപത്തിനീനി-
ന്നല്ലൽപ്പാടാത്തിട്ടുമളവിലോ
സങ്കടം കൂടിടുന്നു.
മല്ലക്കണ്ണാൾമണി, തവസമീ-
പത്തിലെത്തുന്നനേര-
തെല്ലാതേതും കുറവു മമ ഭു-
ഖത്തിനണ്ടാകയില്ല.

രവ

ആരാണോത്താലൊരുതൃണയിപി-
ന്നാരൊടോതാം മനസ്സിൽ-
പ്പാരം ചുറ്റിപ്പടരുമൊരു ദാ-
വാഗ്നിതൻ താപഭാരം
നേരായ് സ്നേഹിപ്പവരുമറിയു-
ന്നില്ല മറുളളവർ-
ളോരോ ഭുഖം, സുദതി, സഹതാ-
പത്തിനോ മാഗ്നമുണ്ടോ.

രൻ

“നീളംകൂടും നിശ്ശയമമേ!
 - പോയിനേരം വെളുക്കും
 കാളാംഭോദം നിറയുമതുവു
 തീൻപൊന്നോണമേകം
 നാളികാക്ഷികലമണിവധു-
 രതമേ! യേവമോത്തുരം
 കാളീടം നിൻ വൃസനമൊരു മ-
 ട്രാശ്വസിപ്പിക്കുന്നിത്യം.

60

വിശ്വാസം താൻലകതിൽ മനു-
 ഷ്യർ ചിത്തത്തിൽ നല്ലാ-
 രാശ്വാസത്തേ ദിനമനു പുല-
 ത്തന്നു ള്ളവർ വരുമ്പോൾ
 ഹൃസ്വപലയം വിധുമുഖി! കള-
 ണ്തവിൽ നമ്മൾക്കുമേലാൽ
 സ്വപ്നമാനന്ദം വരുമതുപരാ
 വിശ്വസിച്ഛാശ്വസിക്ക.

ഒ

പ്രേഷാദോഭം മലയിലൊരുനാൾ
നാം നടന്നീടവേ, ഞാൻ
വെട്ടാ കേന്ദ്രമായിലമലേ
ലീലയാ ചെന്നൊളിക്കേ
വിട്ടെച്ചെന്നെക്കണ്വനിതനാൾ
പോയിതെന്നുവൃദ്ധാൽ
കട്ടിപ്പൊൻമാൻമിഴ്ചമണി, കര-
ഞ്ഞുള്ള തിന്നോമ്മ്യില്ലേ?"

ഒ

ചൊല്ലുമ്പോൾ നീ നൂവരമമ സ-
ന്ദേശമേവംക്രമത്താൽ
മല്ലക്കണ്ണാൾക്കുരുതരമൊരാ-
ഗ്ഗം സമുണ്ടാകുമല്ലോ
കുളകുടാതിതുകലവു
“ചുള്ളിറക്കാവിലമ്മ”-
യുള്ളിൽചേരം കൂപ്പയുടെ ഫലം
തന്നെയെന്നോതു നിൽക്കും.

൫൩

തീരംവേഗംവ്യഥ, വെച്ചിലിനാൽ
 ചുട്ടൊരീഭൂമിതന്നിൽ
 ഗൗരീ ചാരുസ്തിതസുധകന-
 ക്കെപ്പരം പെണ്ണുകൊള്ളാം
 പാരാതേവം സുഭൃശ്ശതരവിശ്വാ
 സ്തമുണ്ടായ് പെരുത്തുൾ -
 ത്താരിൽ ചെന്നാർദളമിഴിസുഖാ
 പൂണ്ടു വാണിടമല്ലോ.

൫൪

ഇഹമട്ടിൽതാനയിതുപ! മഹാ-
 രാജകാളം കഴിഞ്ഞുൾ
 പ്രേമത്തോടൊന്നുടയ ചെറുതാം
 ദൈത്യവും നിർവഹിച്ചാൽ
 കാമപോലേ പലഭീശ്വസുഖാൽ
 സഞ്ചരിച്ചിട്ടു പിന്നെ
 ശ്രീമൻ! പോന്നീടുക തിരികെ നീ
 പെട്ടിയാലാ' പരത്തിൽ.

ഭൂപസന്ദേശം സമാപ്തം.

ശ്രീമേന്മു.